

EUROOPA KESKPANK
EUROSÜSTEEM

ET

EUROOPA KESKPANGA SUUNIS (EL) 2021/[XX],

[päev kuu] 2021,

millega muudetakse suunist (EL) 2017/697 riiklike pädevate asutuste poolt vähem oluliste krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes liidu õiguses sätestatud valikuvõimaluste ja kaalutusõiguse kasutamise kohta

[(EKP/2021/XX)]

EUROOPA KESKPANGA NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 15. oktoobri 2013. aasta määrust (EL) nr 1024/2013, millega antakse Euroopa Keskpangale eriülesanded seoses krediidiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve poliitikaga¹, eelkõige selle artikli 6 lõiget 1 ning artikli 6 lõike 5 punkte a ja c,

ning arvestades järgmist:

- (1) 4. aprillil 2017 võttis Euroopa Keskpank (EKP) vastu Euroopa Keskpanga suunise (EL) 2017/697 (EKP/2017/9)² (edaspidi „valikuvõimaluste ja kaalutusõiguse suunis“), millega kehtestati üldised põhimõtted riiklike pädevate asutuste poolt vähem oluliste krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes teatavate liidu õiguses sätestatud valikuvõimaluste ja kaalutusõiguse kasutamisel. Õigusaktidega, mis on kehtestatud pärast valikuvõimaluste ja kaalutusõiguse suunise vastu võtmist, on muudetud või välja jäetud mõned liidu õiguses sätestatud valikuvõimalused ja kaalutusõigused, mida valikuvõimaluste ja kaalutusõiguse suunises käsitleti. Seetõttu tuleb valikuvõimaluste ja kaalutusõiguse suunist vastavalt muuta.
- (2) Stabiilsetele jaehoiustele kohaldatavate väljavoolu määrade osas on teatavad asjaolud praktikas takistanud kaalutusõiguse kohaldamist kooskõlas Euroopa Keskpanga määruse (EL) 2016/445 (EKP/2016/4)³ artikliga 13 ja valikuvõimaluste ja kaalutusõiguse suunise artikliga 7, mis võimaldab pädevatel asutustel lubada krediidiasutustel ja investeerimisühingutel kohaldada hoiuste tagamise

¹ ELT L 287, 29.10.2013, lk 63.

² Euroopa Keskpanga suunis (EL) 2017/697, 4. aprill 2017, riiklike pädevate asutuste poolt vähem oluliste krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes liidu õiguses sätestatud valikuvõimaluste ja kaalutusõiguse kasutamise kohta (EKP/2017/9) (ELT L 101, 13.4.2020, lk 156).

³ Euroopa Keskpanga määrus (EL) 2016/445, 14. märts 2016, liidu õiguses sätestatud valikuvõimaluste ja kaalutusõiguse kasutamise kohta (EKP/2016/4) (ELT L 78, 24.3.2016, lk 60).

skeemiga hõlmatud stabiilsetele jaehoiustele 3-protsendilist väljavoolu määra, kui Euroopa Komisjon on selle eelnevalt heaks kiitnud kooskõlas komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2015/61⁴ artikli 24 lõigetega 4 ja 5. Tõendamaks, et delegeeritud määruse (EL) 2015/61 artikli 24 lõikes 5 osutatud hoiuste tagamise skeemiga hõlmatud stabiilsete jaehoiuste väljavoolu määrad jäävad delegeeritud määruse (EL) 2015/61 artiklis 5 osutatud stsenaariumide puhul mis tahes stressiperioodil alla 3%, on vaja lisatõendeid ja -analüüsi. Kui asjaomased tõendid ja analüüs puuduvad, tuleks üldine põhimõte, mis võimaldab kohaldada 3-protsendilist väljavoolu määra, määrusest (EL) 2016/445 ning sellest tulenevalt ka Euroopa valikuvõimaluste ja kaalutusõiguse suunisest välja jätta.

- (3) Delegeeritud määruse (EL) 2015/61 artikli 12 lõike 1 punkti c alapunktis i pädevatele asutustele ette nähtud oluliste aktsiaindeksite määratlemise võimalust 2B tasandi varadena kvalifitseeruvate aktsiate määratlemisel likviidsuskattekordajas tuleks oluliste ja vähem oluliste krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes kasutada järjepidevalt. Selle kaalutusõiguse eesmärk on tagada, et krediidasutused lisavad oma likviidsuspuhvrise ainult need aktsiad, mis sisalduvad indeksites, mille puhul võib eeldada aluseks olevate aktsiate turulikviidsust. Kuna krediidasutuse olulisus ja suurus asjaomase indeksi aluseks olevate aktsiate turulikviidsust otseselt ei mõjuta, ei ole oluliste ja vähem oluliste krediidasutuste ja investeerimisühingute erinev kohtlemine asjakohane.
- (4) Delegeeritud määruse (EL) 2015/61 artikli 12 lõikes 3 pädevatele asutustele ette nähtud kaalutusõigust teha erand sama artikli lõike 1 punkti b alapunktidest ii ja iii krediidasutuste puhul, mis oma asutamislepingu kohaselt ei saa religioossete tavade järgimisega seotud põhjustel intressi kandvaid varasid hoida, tuleks oluliste ja vähem oluliste krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes kasutada järjepidevalt, et ühtlustada äriühingu võlaväärtpaberite 2B tasandi varadena määratlemise kriteeriume.
- (5) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 575/2013⁵ artikli 428p lõikes 10 pädevatele asutustele stabiilse netorahastamise kordaja nõude osas ette nähtud kaalutusõigust, mille kohaselt võivad pädevad asutused kindlaks määrata nõutava stabiilse rahastamise tegurid, mida tuleb kohaldada bilansiväliste riskipositsioonide suhtes, millele ei ole selle määruse VI osa IV jaotise 4. peatükis viidatud, tuleks oluliste ja vähem oluliste krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes kasutada järjepidevalt. Olulisi krediidasutusi ja investeerimisühinguid käsitlevas poliitikas on nõutava stabiilse rahastamise tegurid stabiilse netorahastamise kordajas seostatud likviidsuskattekordajas kohaldatavate väljavoolu määradega, jättes EKP-le võimaluse nõutava stabiilse rahastamise tegurite määratlust muuta. See on lihtsuse ja usaldatavusnõuete huvides kohaldatav tasakaalustatud meetod, mis seostab stabiilse netorahastamise kordaja arvutamisel kohaldatavad tegurid likviidsuskattekordaja arvutamisel kindlaks määratavate teguritega, võimaldades rakendada erikohtlemist juhul, kui selline seostamine ei peegelda

⁴ Komisjoni delegeeritud määrus (EL) 2015/61, 10. oktoober 2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 575/2013 seoses krediidasutuste suhtes kohaldatava likviidsuskatte nõudega (ELT L 11, 17.1.2015, lk 1).

⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 575/2013, 26. juuni 2013, krediidasutuste suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1).

nõuetekohaselt kaasnevat rahastamisriski. Vähem oluliste krediidasutuste ja investeerimisühingute puhul ei ole meetodist kõrvalekaldumine vajalik ega asjakohane, sest põhimõtteliselt ei tohiks krediidasutused kasutada erinevaid meetodeid nõutava stabiilse rahastamise tegurite kohaldamiseks bilansiväliste riskipositsioonide suhtes. Seetõttu tuleks määruse (EL) nr 575/2013 artikli 428a lõikes 10 pädevatele asutustele ette nähtud stabiilse netorahastamise kordaja lihtsustatud meetodil arvutamise õigust kasutada sarnasel viisil.

- (6) Määruse (EL) nr 575/2013 artikli 428q lõikes 2 pädevatele asutustele ette nähtud kaalutusõigust kindlaks määrata eraldatud varade koormamise periood nende varade aluseks oleva riskipositsiooni kohaselt tuleks oluliste ja vähem oluliste krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes kasutada ühesugusel viisil. Eraldatud varasid, mis ei ole vabalt võõrandatavad, tuleks käsitleda koormatuna perioodi jooksul, mis vastab tähtajale krediidasutuse või investeerimisühingute klientide puhul, keda sellised eraldamisnõuded puudutavad, ning neid selle perioodi jooksul nõuetekohaselt rahastada. Seda põhimõtet kohaldatakse sõltumata asjaomase krediidasutuse või investeerimisühingu suuruselt. Määruse (EL) nr 575/2013 artikli 428ar lõikes 2 pädevatele asutustele ette nähtud stabiilse netorahastamise kordaja lihtsustatud meetodil arvutamise õigust tuleks kasutada sarnasel viisil lisaks eeltoodud põhjustele ka seetõttu, et usaldatavusnõuete kohaselt ei ole erinevate meetodite kasutamine stabiilse netorahastamise kordaja lihtsustatud meetodil arvutamiseks õigustatud. Käesoleva suunise sätteid, millega rakendatakse valikuvõimalusi ja kaalutusõigust, mis on seotud riskide kontsentreerumise piirmäärade kohaldamisest määruse (EL) nr 575/2013 artikli 400 lõikes 2 sätestatud erandi tegemisega kontsernisestest riskipositsioonide suhtes, tuleks muuta ja järjepidevalt kohaldada oluliste ja vähem oluliste krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes. Pärast määruse (EL) 2016/445 (EKP/2016/4) vastu võtmist on kasvanud EKP usaldatavusnõuetest ajendatud mured seoses krediidasutuste riskipositsioonide kirjendamisega kolmandates riikides asutatud üksuste suhtes. Seetõttu peaks nimetatud valikuvõimalus olema piiratud kontsernisestest riskipositsioonidega liidus asutatud üksuste suhtes, ning sellest tulenevalt võiks kontsernisestest riskipositsioonidele kolmandates riikides asuvate üksuste suhtes teha erandi riskide kontsentreerumise piirmäärade kohaldamisest ainult pärast eelnevat igakordset järelevalvelist hindamist.
- (7) Lisaks tuleks muuta valikuvõimaluste ja kaalutusõiguse suunist, et võimaldada krediidasutustel, kes vastavad kehtestatud kriteeriumitele ning järgivad kehtestatud riskipositsioonide kvantitatiivset piirmäära, kasutada lisaks praegu kättesaadavale täielikule vabastusele ka osalise vabastuse võimalust. Kaalutusõiguse kohaldamise laiendamine peaks soodustama osalevate liikmesriikide krediidasutuste võrdseid võimalusi, vähendama konkreetsetest riskipositsioonidest tulenevat kontsentratsiooniriski ning tagama ühtlustatud miinimumnõuete kohaldamise ühtses järelevalvemehhanismis.
- (8) Seetõttu tuleks suunist (EL) 2017/679 (EKP/2017/9) vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA SUUNISE:

Artikkel 1

Muudatused

Suunist (EL) 2017/697 (EKP/2017/9) muudetakse järgmiselt:

1. Artikkel 5 jäetakse välja;
2. Artikkel 6 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 6

Määruse (EL) nr 575/2013 artikli 400 lõige 2: vabastused

Riiklikud pädevad asutused kasutavad määruse (EL) nr 575/2013 artikli 400 lõikes 2 sätestatud eranditega seonduvat kaalutusõigust vähem oluliste krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes kooskõlas käesoleva artikliga ning lisadega.

- a) Määruse (EL) nr 575/2013 artikli 400 lõike 2 punktis a määratletud riskipositsioonide suhtes ei kohaldata artikli 395 lõiget 1 80% ulatuses pandikirja nominaalväärtusest, kui on täidetud selle määruse artikli 400 lõikes 3 sätestatud tingimused.
- b) Määruse (EL) nr 575/2013 artikli 400 lõike 2 punktis b määratletud riskipositsioonide suhtes ei kohaldata artikli 395 lõiget 1 80% ulatuses riskipositsiooni väärtusest, kui on täidetud selle määruse artikli 400 lõikes 3 sätestatud tingimused.
- c) Määruse (EL) nr 575/2013 artikli 400 lõike 2 punktis c määratletud riskipositsioonide suhtes, mis krediidasutusel on tekkinud seoses selles punktis osutatud ettevõtjatega, tingimusel et need ettevõtjad on asutatud liidus, ei kohaldata artikli 395 lõiget 1, kui on täidetud selle määruse artikli 400 lõikes 3 sätestatud ning käesoleva suunise I lisas täpsustatud tingimused, tingimusel et need ettevõtjad kuuluvad konsolideeritud tasandil sama järelevalve alla vastavalt määrusele (EL) nr 575/2013, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 2002/87/EÜ(*) või vastavalt kolmandas riigis kehtivatele samaväärsetele eeskirjadele, nagu on täpsustatud käesoleva suunise I lisas.
- d) Määruse (EL) nr 575/2013 artikli 400 lõike 2 punktis d määratletud riskipositsioonide suhtes ei kohaldata artikli 395 lõiget 1, kui on täidetud selle määruse artikli 400 lõikes 3 sätestatud tingimused, mida on täpsustatud käesoleva suunise II lisas.
- e) Määruse (EL) nr 575/2013 artikli 400 lõike 2 punktides e kuni l määratletud riskipositsioonide suhtes ei kohaldata artikli 395 lõiget 1 või artikli 400 lõike 2 punkti i puhul ei kohaldata seda sätet suurimal lubataval määral, kui on täidetud selle määruse artikli 400 lõikes 3 sätestatud tingimused.
- f) Riiklikud pädevad asutused nõuavad vähem olulistelt krediidasutustelt ja investeerimisühingutelt selle hindamist, kas on täidetud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 400 lõikes 3 ning asjaomases käesoleva suunise lisas seoses konkreetsete riskipositsioonidega sätestatud tingimused. Riiklik

pädev asutus võib seda hinnangut mis tahes hetkel kontrollida, paludes krediidasutustel esitada asjaomases lisas sellel eesmärgil osutatud dokumendid.

- g) Käesolevat artiklit kohaldatakse vaid juhul, kui asjaomane liikmesriik ei ole kasutanud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 493 lõikes 3 ette nähtud valikuvõimalust kohaldada konkreetse riskipositsiooni suhtes osaliselt või täielikult erandit.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2002/87/EÜ, 16. detsember 2002, milles käsitletakse finantskonglomeraati kuuluvate krediidasutuste, kindlustusseltside ja investeerimisühingute täiendavat järelevalvet ning millega muudetakse nõukogu direktiive 73/239/EMÜ, 79/267/EMÜ, 92/49/EMÜ, 92/96/EMÜ, 93/6/EMÜ ja 93/22/EMÜ ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 98/78/EÜ ja 2000/12/EÜ (ELT L 35, 11.2.2003, lk 1).⁴;

3. Artikkel 7 jäetakse välja;
4. IV jao pealkirja „Likviidsus“ alla lisatakse järgmised pealkirjad ning artiklid 7a kuni 7f:

„Artikkel 7a

Delegeeritud määruse (EL) 2015/61 artikli 12 lõike 1 punkti c alapunkt i: likviidsuskattekordaja - liikmesriigis või kolmandas riigis olulise aktsiaindeksi määratlemine

Riiklikud pädevad asutused käsitlevad komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2015/61(*) artikli 12 lõike 1 punkti c kohaselt 2B tasandi varadena kvalifitseeruvate aktsiate määratlemisel oluliste aktsiaindeksitena järgmiseid indekseid:

- i) komisjoni rakendusmääruse (EL) 2016/1646(**) I lisas sätestatud indeksid;
- ii) punktis i nimetamata, liikmesriigis või kolmandas riigis oluline aktsiaindeks, mille on käesoleva punkti kohaldamise eesmärgil sellisena määratlenud asjaomase liikmesriigi pädev asutus või kolmanda riigi avaliku sektori asutus;
- iii) punktides i ja ii nimetamata oluline aktsiaindeks, mis hõlmab asjaomases jurisdiktsioonis tegutsevaid juhtivaid äriühinguid.

Artikkel 7b

Delegeeritud määruse (EL) 2015/61 artikli 12 lõige 3: likviidsuskattekordaja – 2B tasandi varad

1. Riiklikud pädevad asutused lubavad vähem olulistel krediidasutustel ja investeerimisühingutel, mis oma põhikirja kohaselt ei saa religioossete tavade järgimisega seotud põhjustel intressi kandvaid varasid hoida, kvalifitseerida 2B tasandi likviidsete varadena äriühingu võlaväärtpabereid vastavalt delegeeritud määruse (EL) 2015/61 artikli 12 lõike 1 punktis b sätestatud tingimustele.
2. Riiklikud pädevad asutused võivad lõikes 1 osutatud nõude korrapäraselt läbi vaadata ning lubada erandit delegeeritud määruse (EL) 2015/61 artikli 12 lõike 1 punkti b alapunktide ii

ja iii kohaldamisest, kui on täidetud selle delegeeritud määruse artikli 12 lõikes 3 sätestatud tingimused.

Artikkel 7c

Määruse (EL) nr 575/2013 artikli 428p lõige 10:

stabiilse netorahastamise kordaja – nõutava stabiilse rahastamise tegurid, mida kohaldatakse bilansiväliste riskipositsioonide suhtes

Kui riiklik pädev asutus ei ole kindlaks määranud teistsuguseid nõutava stabiilse rahastamise tegureid, mida tuleb määruse (EL) nr 575/2013 artikli 428p lõike 10 kohaselt kohaldada bilansiväliste riskipositsioonide suhtes, peab riiklik pädev asutus nõudma vähem olulistelt krediitiasutustelt ja investeerimisühingutelt määruse (EL) nr 575/2013 VI osa IV jaotise 4. peatükis sätestamata bilansiväliste riskipositsioonide suhtes nõutava stabiilse rahastamise tegurite kohaldamist, mis vastavad delegeeritud määruse (EL) 2015/61 artikli 23 kohaselt seotud toodetele ja teenustele kohaldatavatele väljavoolu määradele likviidsuskatte nõudes.

Artikkel 7d

Määruse (EL) nr 575/2013 artikli 428q lõige 2:

stabiilse netorahastamise kordaja – eraldatud varade koormamise perioodi kindlaksmääramine

Kui varad on kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 648/2012(***) artikli 11 lõikega 3 eraldatud ning krediitiasutus või investeerimisühing ei suuda selliseid varasid vabalt võõrandada, peab riiklik pädev asutus nõudma, et vähem oluline krediitiasutus või investeerimisühing käsitleks neid varasid koormatuna perioodi jooksul, mis vastab tähtajale krediitiasutuse või investeerimisühingu klientide puhul, keda selline eraldamisnõue puudutab.

Artikkel 7e

Määruse (EL) nr 575/2013 artikli 428aq lõige 10:

stabiilse netorahastamise kordaja – nõutava stabiilse rahastamise tegurid, mida kohaldatakse bilansiväliste riskipositsioonide suhtes

Riiklikud pädevad asutused peavad vähem olulistelt krediitiasutustelt ja investeerimisühingutelt, kellele on antud luba määruse (EL) nr 575/2013 VI osa IV jaotise 5. peatükis osutatud lihtsustatud stabiilse netorahastamise kordaja kohaldamiseks, nõudma artiklis 7c sätestatud meetmete järgimist.

Artikkel 7f

Määruse (EL) nr 575/2013 artikli 428ar lõige 2:

stabiilse netorahastamise kordaja – eraldatud varade koormamise perioodi kindlaks määramine

Riiklikud pädevad asutused peavad vähem olulistelt krediitiasutustelt ja investeerimisühingutelt, kellele on antud luba määruse (EL) nr 575/2013 VI osa IV jaotise 5. peatükis osutatud lihtsustatud stabiilse netorahastamise kordaja arvutamiseks, nõudma artiklis 7d sätestatud meetmete järgimist.

(*) Komisjoni delegeeritud määrus (EL) 2015/61, 10. oktoober 2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 575/2013 seoses krediidasutuste suhtes kohaldatava likviidsuskatte nõudega (ELT L 11, 17.1.2015, lk 1).

(**) Komisjoni rakendusmäärus (EL) 2016/1646, 13. september 2016, milles sätestatakse rakenduslikud tehnilised standardid seoses põhiindeksite ja tunnustatud börsidega vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL) nr 575/2013 krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta (ELT L 245, 14.9.2016, lk 5).

(***) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 648/2012, 4. juuli 2012, börsiväliste tuletisinstrumentide, kesksete vastaspoolte ja kauplemisteabehoidlate kohta (ELT L 201, 27.7.2012, lk 1).“;

5. Artikkel 8 jäetakse välja;
6. Muudetakse lisa vastavalt käesoleva suunise I lisale;
7. Lisatakse II lisa vastavalt käesoleva suunise II lisale.

Artikkel 2

Lõppsätted

Jõustumine ja rakendamine

1. Käesolev suunis jõustub selle *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise päevale järgneval päeval.
2. [Riiklikud pädevad asutused peavad käesolevat suunist järgima alates [päev kuu AAAA]].

Frankfurt Maini ääres, [päev kuu AAAA].

EKP nõukogu nimel

EKP president

Christine LAGARDE

Suunise (EL) 2017/679 (EKP/2017/9) lisa asendatakse järgmisega:

„I lisa

Riskikontsentratsiooni piirmäära erandi hindamise tingimused kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 400 lõike 2 punktiga c ja käesoleva suunise artikli 6 punktiga c

Käesolevat lisa kohaldatakse riskide kontsentreerumise piirmääradest vabastuste suhtes vastavalt käesoleva suunise artikli 6 punktile c. Artikli 6 punkti c tähenduses loetakse samaväärseteks komisjoni rakendusotsuses 2014/908 (*) loetletud kolmandad riigid.

1. Selleks, et hinnata, kas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 400 lõike 2 punktis c osutatud riskipositsioon vastab riskikontsentratsiooni piirmäära erandi tingimustele määruse (EL) nr 575/2013 artikli 400 lõikes 3, kohustavad riiklikud pädevad asutused vähem olulisi krediidasutusi ja investeerimisühinguid arvesse võtma järgmisi kriteeriume.

a) Selleks, et hinnata, kas riskipositsiooni konkreetse eripära tõttu vastaspool või krediidasutuse ja vastaspoole vaheline suhe kõrvaldab positsiooni riski või vähendab seda määruse (EL) nr 575/2013 artikli 400 lõike 3 punkti a tähenduses, peab vähem oluline krediidasutus või investeerimisühing arvesse võtma järgmist:

- i) kas on täidetud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 113 lõike 6 punktides b, c ja e ette nähtud tingimused ning eelkõige kas vastaspoole suhtes kohaldatakse samu riski hindamise, mõõtmise ja kontrollimise protseduure kui krediidasutuse suhtes ning kas IT-süsteemid on integreeritud või vähemalt täielikult kooskõlas. Täiendavalt peab ta arvesse võtma, kas esineb kehtivaid või oodatavaid olulisi praktilisi või õiguslikke takistusi, millest tuleneks vastaspoole riskipositsiooni tagasimakse hilinemine krediidasutusele, v.a piirangute kohaldamine finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse olukorras, mis on nõutav Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL (**) alusel;
- ii) kas kontsernisisised riskipositsioonid on põhjendatud kontserni rahastamisstruktuuri ja -strateegiaga;
- iii) kas otsuse tegemise menetlus kontsernisisese vastaspoole suhtes võetud riskipositsiooni heakskiitmiseks ning selle riskipositsiooni suhtes kohaldatav jälgimis- ja läbivaatamismenetlus individuaalsel ja kohastel juhtudel konsolideeritud tasandil on sarnane kolmandale isikule laenuandmise puhul;
- iv) kas krediidasutuse riskijuhtimismenetlused, IT süsteemid ja sisearuandlus võimaldab tal pidevalt kontrollida ja tagada, et tema riskikontsentratsioon kontserni kuuluvate ettevõtete suhtes on kooskõlas riskistrateegiaga juriidilise isiku ja kohastel juhtudel konsolideeritud tasandil.

b) Selleks, et hinnata kas järelejäänud kontsentratsiooniriski saab maandada muude samavõrra tõhusate vahenditega, nagu direktiivi 2013/36/EL artiklis 81 sätestatud kokkulepped, protseduurid ja mehhanismid, võttes arvesse määruse (EL) nr 575/2013

artikli 400 lõike 3 punkti b, peab vähem oluline krediidasutus või investeerimisühing arvesse võtma järgmist:

- i) krediidasutus kohaldab individuaalsel ja kohastel juhtudel konsolideeritud tasandil usaldusväärset korda, menetlusi ja kontrole, mis tagavad, et erandi kasutamisest ei tulene riskistrateegiaga katmata kontsentratsiooniriski, mis on vastuolus kontsernisestest usaldusväärse likviidsusjuhtimise põhimõtetega;
- ii) krediidasutus on osana oma üldisest riskihindamisraamistikust ametlikult kaalunud riskikontsentratsiooni kontsernisestest riskipositsioonide suhtes;
- iii) krediidasutus kohaldab juriidilise isiku ja kohastel juhtudel konsolideeritud tasandil riskijuhtimisraamistikku, mis võimaldab piisavalt jälgida kavandatud riskipositsioone;
- iv) tekkivat kontsentratsiooniriski on hinnatud või hinnatakse krediidasutuse sisemise kapitali adekvaatsuse hindamise menetluses (*internal capacity adequacy assessment process*, ICAAP) ja seda juhitakse aktiivselt. Riskikontsentratsiooni juhtimise korraldust, menetlusi ja mehhanismi hinnatakse järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessis;
- v) on tõendeid selle kohta, et kontsentratsiooniriski juhtimine on kooskõlas kontserni finantsseisundi taastamise kavaga.

2. Lõigetes 1 ja 2 sätestatud tingimuste täitmise kontrollimiseks võivad riiklikud pädevad asutused nõuda vähem oluliselt krediidasutustelt ja investeerimisühingutelt järgmiste dokumentide esitamist.

- a) Krediidasutuse seadusliku esindaja poolt allkirjastatud ja juhtorgani poolt heakskiidetud kiri, mis kinnitab, et krediidasutus vastab kõikidele määruse (EL) nr 575/2013 artikli 400 lõike 2 punktis c ja artikli 400 lõikes 3 sätestatud erandi tegemise tingimustele.
- b) Sõltumatu asutusevälise kolmanda isiku või asutusesisese õigusosakonna õiguslik arvamus, mille on heaks kiitnud juhtorgan ja millest nähtub, et puuduvad kehtivatest õigusaktidest, sh rahandusmäärustest või siduvatest kokkulepetest tulenevad takistused vastaspoole poolt krediidasutusele riskipositsioonide õigeaegseks tagasimaksmiseks.
- c) Seadusliku esindaja poolt allkirjastatud ja juhtorgani poolt heakskiidetud kinnitus, et:
 - i) puuduvad praktilised takistused vastaspoole poolt krediidasutusele riskipositsioonide õigeaegseks tagasimaksmiseks;
 - ii) kontsernisisesed riskipositsioonid on põhjendatud kontserni rahastamisstruktuuri ja -strateegiaga;
 - iii) otsuse tegemise menetlus kontsernisisese vastaspoole suhtes võetud riskipositsiooni heakskiitmiseks ning selle riskipositsiooni suhtes kohaldatav jälgimis- ja läbivaatamismenetlus juriidilise isiku ja kohastel juhtudel konsolideeritud tasandil on sarnane kolmandale isikule laenuandmise puhul;
 - iv) kontsernisestest riskipositsioonidest tulenevat kontsentratsiooniriski on arvesse võetud krediidasutuse üldises riskihindamisraamistikus.
- d) Seadusliku esindaja poolt allkirjastatud ja juhtorgani poolt heakskiidetud dokumendid, mis kinnitavad, et krediidasutuse riskihindamine, -mõõtmine ja kontrollimenetlused on samad, mis vastaspoolel, ja et krediidasutuse riskijuhtimiskord, IT süsteemid ja sisearuandlus võimaldavad juhtorganil pidevalt jälgida riskikontsentratsiooni taset ja selle vastavust

krediidiasutuse riskistrateegiale juriidilise isiku ja kohastel juhtudel konsolideeritud tasandil ning kontsernisestele usaldusväärse likviidsusjuhtimise põhimõtetele.

- e) Dokumendid, millest nähtub, et ICAAP tuvastab selgelt kontsernisestest riskikontsentratsioonist tuleneva kontsentratsiooniriski ja et seda riski juhitakse aktiivselt.
- f) Dokumendid, mis tõendavad, et kontsentratsiooniriski juhtimine on kooskõlas kontserni finantsseisundi taastamise kavaga.

(*) Komisjoni rakendusotsus 2014/908/EL, 12. detsember 2014, milles käsitletakse teatavate kolmandate riikide ja territooriumite järelevalve- ja regulatiivsete nõuete samaväärsust seoses riskipositsioonide käsitlemisega vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL) nr 575/2013 (ELT L 359, 16.12.2014, lk 155).

(**) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2014/59/EL, 15. mai 2014, millega luuakse krediidiasutuste ja investimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määruseid (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT L 173, 12.6.2014, lk 190).“;

Lisatakse järgmine suunise (EL) 2017/679 (EKP/2017/9) lisa:

„II lisa

Riskikontsentratsiooni piirmäära erandi hindamise tingimused kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 400 lõike 2 punktiga d ja käesoleva suunise artikli 6 punktiga d

1. Selleks, et hinnata, kas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 400 lõike 2 punktis d osutatud riskipositsioon vastab riskikontsentratsiooni piirmäära erandi tingimustele määruse (EL) nr 575/2013 artikli 400 lõikes 3, kohustavad riiklikud pädevad asutused vähem olulisi krediidasutusi ja investeerimisühinguid arvesse võtma järgmisi kriteeriume.
 - a) Selleks, et hinnata, kas riskipositsiooni konkreetse eripära tõttu piirkondlik või keskasutus (või krediidasutuse ja piirkondliku või keskasutuse vaheline suhe) kõrvaldab positsiooni riski või vähendab seda määruse (EL) nr 575/2013 artikli 400 lõike 3 punkti a tähenduses, peab vähem oluline krediidasutus või investeerimisühing arvesse võtma järgmist:
 - i) kas esineb kehtivaid või oodatavaid olulisi praktilisi või õiguslikke takistusi, millest tuleneks vastaspoole riskipositsiooni tagasimakse hilinemine krediidiasutusele, v.a piirangute kohaldamine finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse olukorras, mis on nõutav Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL alusel;
 - ii) kas kavandatud riskipositsioonid on kooskõlas krediidiasutuse tavalise äritegevusega ja ärimudeliga või on põhjendatud võrgustiku rahastamisstruktuuriga;
 - iii) kas otsuse tegemise menetlus krediidiasutuse keskasutuse suhtes võetud riskipositsiooni heakskiitmiseks, selle riskipositsiooni suhtes kohaldatav jälgimis- ja läbivaatamismenetlus (individuaalsel või kohastel juhtudel konsolideeritud tasandil) on sarnane kolmandale isikule laenuandmise puhul;
 - iv) kas krediidiasutuse riskijuhtimismenetlused, IT süsteemid ja sisearuandlus võimaldab tal pidevalt kontrollida ja tagada, et tema riskikontsentratsioon oma piirkondliku või keskasutuse suhtes on kooskõlas riskistrateegiaga;
 - b) Selleks, et hinnata kas järelejäänud kontsentratsiooniriski saab maandada muude samavõrra tõhusate vahenditega, nagu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2013/36/EL(*) artiklis 81 sätestatud kokkulepped, protseduurid ja mehhanismid, võttes arvesse määruse (EL) nr 575/2013 artikli 400 lõike 3 punkti b, peab vähem oluline krediidasutus või investeerimisühing arvesse võtma järgmist:
 - i) krediidiasutus kohaldab usaldusväärset korda, menetlusi ja kontrole, mis tagab, et erandi kasutamisest ei tulene tema riskistrateegiast väljuv kontsentratsioonirisk;
 - ii) krediidiasutus on osana oma üldisest riskihindamisraamistikust ametlikult kaalunud riskikontsentratsiooni oma piirkondliku või keskasutuse suhtes;
 - iii) krediidiasutus kohaldab riskijuhtimisraamistikku, mis võimaldab piisavalt jälgida kavandatud riskipositsioone;

- iv) tekkivat kontsentratsiooniriski on hinnatud või hinnatakse krediidasutuse sisemise kapitali adekvaatsuse hindamise menetluses (ICAAP) ja seda juhitakse aktiivselt. Riskikontsentratsiooni juhtimise korraldust, menetlusi ja mehhanismi hinnatakse järelevalvealases läbivaatamises ja hindamismenetluses.
2. Lisaks lõikes 1 sätestatud tingimustele peavad riiklikud pädevad asutused nõudma, et vähem olulised krediidasutused ja investeerimisühingud võtaksid selle hindamisel, kas piirkondlik või keskasutus, kellega krediidasutus kuulub ühisesse võrgustikku, vastutab võrgustikusiseste tasaarveldustoimingute eest vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 400 lõike 2 punktile d, arvesse seda, kas piirkondliku või keskasutuse põhikiri või asutamisleping sätestab selgelt selle vastutuse, sealhulgas järgmise:
- a) tururahastamine võrgustiku jaoks tervikuna;
 - b) kliiringu likviidsus võrgustikus määruse (EL) nr 575/2013 artikli 10 ulatuses;
 - c) likviidsuse lisamine seotud krediidasutustele;
 - d) seotud krediidasutuste ülemäärase likviidsuse vähendamine.
3. Lõigetes 1 ja 2 sätestatud tingimuste täitmise kontrollimiseks võivad riiklikud pädevad asutused nõuda vähem oluliselt krediidasutustelt ja investeerimisühingutelt järgmiste dokumentide esitamist.
- a) Krediidasutuse seadusliku esindaja poolt allkirjastatud ja juhtorgani poolt heakskiidetud kiri, mis kinnitab, et krediidasutus vastab kõikidele määruse (EL) nr 575/2013 artikli 400 lõike 2 punktis d ja artikli 400 lõikes 3 sätestatud erandi tegemise tingimustele;
 - b) Sõltumatu asutusevälise kolmanda isiku või asutusesisese õigusosakonna õiguslik arvamus, mille on heaks kiitnud juhtorgan ja millest nähtub, et puuduvad kehtivatest õigusaktidest, sh rahandusmäärustest või siduvatest kokkulepetest tulenevad takistused piirkondliku või keskasutuse poolt krediidasutusele riskipositsioonide õigeaegseks tagasimaksmiseks;
 - c) Seadusliku esindaja poolt allkirjastatud ja juhtorgani poolt heakskiidetud kinnitus, et:
 - i) puuduvad praktilised takistused piirkondliku või keskasutuse poolt krediidasutusele riskipositsioonide õigeaegseks tagasimaksmiseks;
 - ii) piirkondliku või keskasutusega seotud riskipositsioonid on põhjendatud võrgustiku rahastamisstruktuuriga;
 - iii) otsuse tegemise menetlus piirkondliku või keskasutuse suhtes võetud riskipositsiooni heakskiitmiseks ning selle riskipositsiooni suhtes kohaldatav jälgimis- ja läbivaatamismenetlus juriidilise isiku ja kohastel juhtudel konsolideeritud tasandil on sarnane kolmandale isikule laenuandmise puhul;
 - iv) piirkondliku või keskasutusega seotud riskipositsioonidest tulenevat kontsentratsiooniriski on arvesse võetud krediidasutuse üldises riskihindamisraamistikus;
 - d) seadusliku esindaja poolt allkirjastatud ja juhtorgani poolt heakskiidetud dokumendid, mis kinnitavad, et krediidasutuse riskihindamine, -mõõtmine ja kontrollimenetlused on samad, mis piirkondlikul või keskasutusel, ja et krediidasutuse riskijuhtimiskord, IT süsteemid ja sisearuandlus võimaldavad juhtorganil pidevalt jälgida riskikontsentratsiooni taset ja selle vastavust krediidasutuse riskistrateegiale juriidilise isiku ja kohastel juhtudel konsolideeritud tasandil ning võrgustikusisestele usaldusväärse likviidsusjuhtimise põhimõtetele;

- e) dokumendid, millest nähtub, et ICAAP tuvastab selgelt piirkondliku või keskasutusega seotud riskikontsentratsioonist tuleneva kontsentratsiooniriski ja et seda riski juhitakse aktiivselt;
- f) dokumendid, mis tõendavad, et kontsentratsiooniriski juhtimine on kooskõlas võrgustiku finantsseisundi taastamise kavaga.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2013/36/EL, 26. juuni 2013, mis käsitleb krediidiasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediidiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT L 176, 27.6.2013, lk 338).